ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰανουαρίου **1949**	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	Ἀριθμὸς φύλλου **3**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 856. Περὶ παρατάσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἡμερομισθίου προσωπικοῦ ταχ)κῶν δεμάτων. 1

Α.Ν. 858. Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων 2

Διατάγματα

Περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων ἀγαθῶν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν 3

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 856.

Περὶ παρατάσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἡμερομισθίου προσωπικοῦ ταχυδρομικῶν δεμάτων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28 Δεκεμβρίου 1948 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ παρατάσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἡμερομισθίου προσωπικοῦ ταχ)κῶν δεμάτων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 556)1945 Α. Ν. προσλαμβανομένου ἡμερομισθίου προσωπικοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας Ταχ. Δεμάτων Ἐξωτερικοῦ, δύναται νὰ παραταθῇ μέχρι 30 Ἰουνίου 1949 διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν ΤΤΤ καὶ Οἰκονομικῶν, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται πρὸς τοῦτο ὑπηρεσιακὴ ἀνάγκη προκύπτουσα ἐξ ἠτιολογημένης ἐνθέσεως τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ΤΤΤ ἁρμοδίας Διευθύνσεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος **Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ** — Ὁ Ἀντιπρόεδρος **Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ**

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Π. ΝΤΕΝΤΙΛΑΚΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Π. ΡΟΖΑΚΗΣ, ΕΥΣΤ. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, ΧΡ. ΤΟΥΝΤΑΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΕΜΜ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΔΗΜ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ, ΓΡΗΓ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ, Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

(2)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 858.

Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1948 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ συνιστᾶται δευτέρα θέσις Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου.

Ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

2. Τὰ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀναπληρωτῶν Γενικῶν Διευθυντῶν ἐπικουρίας τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθ-

κόντων αὐτοῦ, τὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀναπληρώσεως τούτου ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὡς καὶ τὰ τῆς εἰς ὁμοίας περιπτώσεις, μεταξὺ των ἀναπληρώσεως, κανονίζονται, προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Οἱ Ἀναπληρωταὶ Γενικοὶ Διευθυνταὶ μετέχουσι αὐτοδικαίως ὡς τακτικὰ μέλη τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰανουαρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΠΑΥΛΟΣ ΝΤΕΝΤΗ-ΔΑΚΗΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΠΑΝΤ. ΡΟΖΑΚΗΣ, ΕΥΣΤ. ΜΑ-ΛΑΜΙΔΑΣ, ΧΡ. ΤΟΥΝΤΑΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΕΥΣΤΡ. ΓΕ-ΩΡΓΙΛΑΔΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΔΗΜ. ΓΟΝ-ΤΙΚΑΣ, ΓΡΗΓ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟ-ΓΟΡΔΑΤΟΣ, Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΟΣΜΑΣ ΑΛΕ-ΞΑΝΔΡΙΔΗΣ, ΑΠ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰανουαρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΜΕΛΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων ἀγαθῶν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 660)1937 «περὶ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένων πάσης φύσεως ἀγαθῶν ὡς φορολογητέα ἀξία αὐτῶν λογίζεται ἡ τρέχουσα τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεώς των ἐν τῇ Χώρᾳ πρὸς τοὺς λιανοπωλητάς, μειωμένη κατὰ τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν τὴν ἔκτακτον πολεμικὴν εἰσφορὰν καὶ τὸν φόρον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 843)1948.

2. Προκειμένου περὶ ἀγαθῶν διαπραγματευομένων ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἀγορᾷ μόνον λιανικῶς, ὡς φορολογητέα ἀξία τῶν ἀγαθῶν τούτων λαμβάνεται ἡ τρέχουσα τιμὴ λιανικῆς πωλήσεως των ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀγορᾷ, μειωμένη κατὰ τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν τὴν ἔκτακτον πολεμικὴν εἰσφορὰν καὶ τὸν φόρον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 843)1948 καὶ κατὰ ποσοστὸν καλύπτον τὰ ἔξοδα ταφαλαβῆς καὶ τὸ μικτὸν κέρδος τοῦ λιανοπωλητοῦ.

3. Ἐπὶ τροφίμων ὑλῶν καὶ ἄλλων ἀγαθῶν μὴ διαπραγματευομένων ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἀγορᾷ ἢ ὁπόταν ἡ ἀπ' εὐθείας ἐξεύρεσις τῆς τιμῆς πωλήσεώς των καθίσταται δυσχερής, ἡ φορολογητέα ἀξία τοῦ ἀγαθοῦ ἐξευρίσκεται ἐμμέσως δι' ἀθροίσεως πάντων τῶν στοιχείων τῶν συντελούντων εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ ἀγαθοῦ, λαμβάνεται δὲ εἰδικώτερον ὑπ' ὄψει :

α) ἡ τιμολογιακὴ ἀξία τοῦ ἀγαθοῦ ἐφ' ὅσον αὕτη κρίνεται ταγματική. Ὡς τοιαύτη λογίζεται ἡ ἐκ τῆς μετατροπῆς τῆς εἰς ξένον νόμισμα ἀξίας τοῦ τιμολογίου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπισήμου τιμῆς, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἐκτελωνισμοῦ τοῦ ἀγαθοῦ εἰς ἀνάλωσιν, προσκύπτουσα ἀξία αὐτοῦ εἰς δραχμὰς προσηυξημένη κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἀποδεικτικῶν συναλλάγματος ἢ τὴν συναλλαγματικὴν εἰσφορὰν διὰ τὰς μέσῳ κληρωτῆς εἰσαγωγὰς καὶ ἐν γένει προσηυξημένη μὲ οἱονδήποτε ποσὸν ἀφορῶν συναλλαγματικὴν ἐπιβάρυνσιν.

Διὰ τὰς εἰσαγωγὰς τὰς γενομένας δι' ἰδίου συναλλάγματος καὶ ἐν γένει ἄνευ τηρήσεως συναλλαγματικῶν διατυπώσεων, ὡς καὶ διὰ τὰς εἰσαγωγὰς τὰς γενομένας μέσῳ ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν, ὡς τιμολογιακὴ ἀξία λογίζεται ἡ ἐκ τῆς μετατροπῆς τοῦ ξένου νομίσματος προκύπτουσα ἀξία τοῦ ἀγαθοῦ προσηυξημένη κατὰ τὰς ἐπιβαλλομένας εἰδικὰς εἰσφορὰς ἢ κατὰ περίπτωσιν κατὰ τὰ καταβαλλόμενα πρὶμ (PRIMES). Ὁσάκις ἡ εἰσφορὰ ἢ τὸ πρὶμ εἶναι ποσὸν μικρότερον τῆς ἀξίας τοῦ ἀποδεικτικοῦ συναλλάγματος, λαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψει ἡ ἀξία τοῦ ἀποδεικτικοῦ συναλλάγματος.

β') Τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καταβληθέντων δασμῶν εἰσαγωγῆς, πάσης φύσεως φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ παρομαρτούντων προσθέτων φόρων, πλὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τῆς ἐκτάκτου πολεμικῆς εἰσφορᾶς καὶ τοῦ φόρου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν 843 τοῦ 1948

γ') Τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων φορτοεκφορτώσεως, ἀσφαλίσεως καὶ μεταφορᾶς τοῦ ἀγαθοῦ μέχρι τοῦ Τελωνείου εἰσαγωγῆς. δ) Τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων τελωνισμοῦ καὶ μεταφορᾶς τοῦ ἀγαθοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ χονδρεμπόρου. ε') Τὰ ἔξοδα χρηματικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ ἀγαθοῦ (τόκοι, προμήθειαι τραπεζῶν καὶ συναφεῖς δαπάναι) τὰ ἀφορῶντα εἰδικῶς τὸ εἰσαγόμενον ἀγαθόν, στ') Τὸ μικτὸν κέρδος τοῦ χονδρεμπόρου. ζ') Ἡ τυχὸν ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἐπελθοῦσα κατὰ τὸ μεταξὺ ἀνορᾶς καὶ εἰσαγωγῆς χρονικὸν διάστημα ὑποτίμησις ἢ ὑπερτίμησις τῆς ἀξίας τοῦ ἀγαθοῦ εἴτε γενικῶς, εἴτε εἰδικῶς διὰ τὴν μεμονωμένην περίπτωσιν τοῦ εἰσαγομένου εἴδους. η') Ἡ ὑπάρχουσα ἐπὶ πλέον ἢ ἐπὶ ἔλαττον κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς διαφορὰ τιμῆς πωλήσεως τοῦ ἀγαθοῦ μεταξὺ τῆς διεθνοῦς καὶ ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς. Λ' ὅλας ἢ διά τινας τῶν γ' ἕως καὶ η' περιπτώσεων δύνανται νὰ καθορίζηται ἑνιαῖον ποσοστὸν ποσαυξήσεως καλύπτον τὰς ἐξ αὐτῶν ἐπιβαρύνσεις τοῦ εἰσαχθέντος ἀγαθοῦ, ὅπερ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς τιμολογιακῆς ἀξίας προσηυξημένης κατὰ τοὺς δασμούς, κλπ. τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρούσης παραγράφου

Δι' ὅλα ἢ διά τινα ἐκ τῶν στοιχείων βάσει τῶν ὁποίων ποσοδιορίζεται ἡ φορολογητέα ἀξία τοῦ ἀγαθοῦ δύναται νὰ καθορίζηται ὡρισμένον ποσὸν ἢ ποσοστόν, ὅπερ δύνατον νὰ εἶναι διὰ τὸ αὐτὸ ἀγαθόν, διάφορον ἀναλόγως τῆς χώρας τῆς προελεύσεώς του ἢ τοῦ λιμένος εἰσαγωγῆς του.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ καθορισμὸς τῆς ἀξίας κλπ. ὅλων ἢ ἐνίων τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἀγαθῶν ἐνεργεῖται παρὰ Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης: α) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Φορολογίας Προσόδων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς προέδρου, β) ἐκ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν γ) ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Δασμολογικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. δ) ἐξ ἑνὸς Ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δοιζομένου μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ε), στ) καὶ ζ) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων

Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α' ἕως γ' μέλη ἀπόντα, ἐλλείποντα ἢ

κωλυόμενα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα ε', στ' καὶ ζ' μέλη ὁρίζονται, μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων δι' ἕκαστον ἀναπληρωτῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ καταλόγου πέντε τοὐλάχιστον προσώπων ὑποβαλλομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας ὀργανώσεως.

Τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχουσιν, ὡς εἰσηγηταὶ ἄνευ ψήφου, ὁ Διευθυντὴς τῶν Τελωνείων Πειραιῶς ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενος Τελώνης, καὶ ὁ Οἰκον. Ἔφορος Συγκεντρώσεως Φορολογικῶν Στοιχείων, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνερχομένη, καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, αὐτεπαγγέλτως ἢ ἐπὶ ἐρωτήματι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προβαίνει ἑκάστοτε εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν ἀγαθῶν συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἢ εἰς τὸν καθορισμὸν ὅλων ἢ ἐνίων ἐκ τῶν στοιχείων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον πέντε ἐκ τῶν μελῶν της, τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κατισχυούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου, καὶ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὰς ἁρμοδίας Τελωνειακὰς Ἀρχάς, αἵτινες ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑπολογίζωσι τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς, διὰ τῆς ἀποφάσεως, ὁριζομένης ἀξίας τοῦ ἀγαθοῦ ἢ τῶν ὁριζομένων μερικωτέρων στοιχείων τῆς ἀξίας τούτων.

5. Αἱ διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καθοριζόμεναι ἑκάστοτε τιμαὶ κλπ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἐκτελωνιζομένων ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ὁριζομένης ἐν τῇ ἀποφάσει καὶ μέχρι ἐκδόσεως νεωτέρας τοιαύτης.

6. Περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τηροῦνται πρακτικὰ ἅτινα ὑπογράφονται ὑπ' αὐτῆς καὶ τοῦ γραμματέως. Ἡ τυχὸν ἄρνησις μέλους πρὸς ὑπογραφὴν τῶν πρακτικῶν, οὐδεμίαν συνεπάγεται ἀκυρότητα τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων, βεβαιοῦται ὅμως τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

7. Προκειμένου περὶ ἀγαθοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐξεδόθη ἀπόφασις ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς καθορίζουσα τὴν ἀξίαν του ἢ τὰ μερικώτερα στοιχεῖα ταύτης, ὁ καθορισμὸς τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ὑπολοίπων μερικωτέρων στοιχείων ταύτης ἐνεργεῖται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθεῖσα φορολογητέα ἀξία συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς καθορισθέντα μερικώτερα στοιχεῖα τῆς ἀξίας συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1 εἶναι ὑποχρεωτικὰ διὰ τὸν ἐνεργήσαντα τὴν εἰσαγωγήν.

2. Ὁ ἐνεργήσας τὴν εἰσαγωγὴν δικαιοῦται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ὑπὸ τῆς Τελων. Ἀρχῆς καθορισθεῖσαν φορολογητέαν ἀξίαν συμφώνως πρὸς τὰς παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς καθορισθέντα στοιχεῖα συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 1, δι' ἐνστάσεώς του ὑποβαλλομένης εἰς τὴν ἐνεργοῦσαν τὸν τελωνισμὸν Τελωνειακὴν Ἀρχήν, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ἐξόδου τοῦ ἀγαθοῦ ἐκ τῶν τελωνειακῶν χώρων.

Εἰς τὰς περιπτώσεις συμπληρωματικῆς χρεώσεως ἔνστασις ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ὑπόχρεων τῆς πράξεως τοῦ Τελώνου.

3. Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐνστάσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου, ἡ δὲ Τελωνειακὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τὸ ἀγαθὸν ἐπὶ παρακαταθήκῃ, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, λαμβάνουσα δείγματα ἐξ αὐτοῦ.

Ἡ ἔνστασις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐφόσον δὲν προσάγεται ἀπόδειξις λήψεως δείγματος, δι' ὅσα ἀγαθὰ δὲν εἶναι τοῦτο ἀνέφικτον.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ἀποφαίνεται Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐνστάσεων, συγκροτουμένη παρ' ἑκάστῳ Τελωνείῳ.

Προκειμένου περὶ τῶν Τελωνείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἀερολιμένος Ἑλληνικοῦ ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐνστάσεων συγκροτεῖται: α') ἐξ ἑνὸς Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων ὡς προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν, β') καὶ γ') ἐκ δύο ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὁριζομένων μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων δι' ἕκαστον ἀναπληρωτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δ') ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁριζομένου ὑπὸ τούτου μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν καὶ ε) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων Πειραιῶς ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

Προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν Τελωνείων τῆς Χώρας ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται: α) ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ τελωνείου Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων, ὡς προέδρου, ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ κωλυομένου, ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Τελώνου, β) ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ τελωνείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος, ἐξ ἑνὸς ἑτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, γ') ἐξ ἑνὸς βιομηχανικοῦ μέλους ὁριζομένου μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν, κατὰ τειραὶν τάξεως, ὑπὸ τοῦ Χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων ἢ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἢ ἑτέρας Ἐμπορικῆς Ὀργανώσεως, τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Τελωνείου λειτουργουσῶν. Εἰς ὅσας περιπτώσεις ὑφίστανται πλείονες Ἐπιθεωρηταὶ Τελωνείων ἢ πλείονες Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι, τοῦτον ὁρίζει τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἢ εἷς ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς παρίστανται, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου, ὁ ἐνεργήσας τὸν τελωνισμὸν Τελώνης ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενος τελωνειακὸς ὑπάλληλος.

3. Ὁ Τελώνης καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἀπόντες, ἐλλείποντες ἢ κωλυόμενοι ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ἰδιωτικὸν μέλος, προσκληθὲν ἀποδεδειγμένως καὶ μὴ προσελθὸν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν συνεδρίασιν, ἀναπληροῦται ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ συνιστῶνται μία Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ πλείονα Τελωνεῖα, ὁριζομένου δι' αὐτῶν καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων εἶναι δημόσιαι καὶ καλοῦνται δι' ἐγκαίρου τοιχοκολλήσεως οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἵνα παραστῶσιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ διακάζει ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξετάζουσα καὶ κρίνουσα τὰς ἐνώπιον αὐτῆς εἰσαγομένας ὑποθέσεις καὶ ἀπολειπομένου ἔτι τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ ὁποίου δὲν τεκμαίρεται ὁμολογία.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐνεργῇ αὐτοψίαν, νὰ ἐξετάζῃ μάρτυρας, καὶ νὰ διατάσσῃ πραγματογνωμοσύνην, οὖσαν ἁπλῶς συμβουλευτικήν, κρίνει δὲ καὶ ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον καὶ ἐλευθέραν ἐκτίμησιν πάντων τῶν στοιχείων καὶ πληροφοριῶν τῶν τεθεισῶν ὑπ' ὄψιν της ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου τοῦ ἐνισταμένου καὶ τῶν μελῶν της.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐὰν δὲ δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ τοιαύτη, λαμβάνεται ὑπ'

ζύγιν ὁ μέσος ὅρος τῆς ὑπὸ τῶν μελῶν καθοριζομένης ἀξίας τοῦ ἀγαθοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδιδόμεναι κατὰ κανόνα παραχρῆμα, ἀπαγγέλλονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

4. Αἱ ἀποφάσεις ἀναγκαίως περιληπτικῶς ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως διατυποῦνται, πλήρως ἠιολογημέναι, τελικῶς ἐπὶ εἰδικοῦ ἐντύπου, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ ἐνισταμένου.

6. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφόσον ἀφορῶσιν εἰς ποσὸν φόρου μέχρι τριῶν ἑκατομμυρίων (3.000.000) δραχμῶν, ἀναγινώσκονται προφορικῶς εἰς τὸν ἐνιστάμενον καὶ εἶναι ἀνέκκλητοι, μὴ ὑποκείμεναι εἰς οὐδὲν περαιτέρω ἐνδικον μέσον.

7. Αἱ μὴ ἀνέκκλητοι ἀποφάσεις κοινοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Τελώνου εἰς τὸν ἐνιστάμενον διὰ δημοσίου ὀργάνου.

Ἄρθρον 6.

1. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀφορᾷ εἰς φόρον ἀνώτερον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων (3.000.000) δραχμῶν, ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐγχειριζομένη ἢ κοινοποιουμένη πρὸς τὸν Τελώνην τὸν ἐνεργήσαντα τὸν ἐκτελωνισμόν. Δικαίωμα ἐφέσεως ἔχει καὶ ὁ Τελώνης, κοινοποιῶν ταύτην εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διὰ δημοσίου ὀργάνου, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

2. Ἡ ἔφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων, ἡ δὲ διασάφησις παραμένει ἐκκρεμὴς μέχρι κοινοποιήσεως εἰς τὸν Τελώνην τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων.

Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος ἂν δὲν καταβληθῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐνδικάσεως τῆς ἐφέσεως ἢ καὶ μετὰ ταύτην ἐντὸς προθεσμίας ταχθησομένης ὑπὸ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων, παράβολον ἀνερχόμενον εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐπὶ τῆς ἀμφισβητουμένης ἀξίας ἀναλογοῦντος φόρου, μὴ δυνάμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἢ ἀνώτερον τῶν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων (8.000.000) δραχμῶν, καταπίπτον δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ὁλοσχεροῦς ἀπορρίψεως τῆς ἐφέσεως. Ἐν περιπτώσει μερικῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐφέσεως γίνεται κατάπτωσις ἀναλόγου ποσοῦ ἐκ τοῦ κατατεθέντος παραβόλου. Ἡ κατάπτωσις τοῦ παραβόλου ἀπαγγέλλεται διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ ἐφέσεως τοῦ Τελώνου δὲν ἀπαιτεῖται καταβολὴ παραβόλου.

Ἐν τῇ ἐφέσει δέον νὰ περιέχηται καὶ ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου τοῦ φορολογουμένου μετὰ τοῦ ἐπακριβοῦς προσδιορισμοῦ τῆς διευθύνσεως τῆς κατοικίας αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ.

3. Ὁ Τελώνης ὀφείλει ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως νὰ τὴν παραπέμψῃ πρὸς τὴν Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐφέσεων μετ' ὁλοκλήρου τοῦ σχετικοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐκθέσεώς του περιεχούσης τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐκκαλοῦντος.

4. Ἡ ἔφεσις ἐκδικάζεται ὑπὸ Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων, ἑδρευούσης ἐν Ἀθήναις καὶ ἀποτελουμένης ἐκ:

α') τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, β') τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, γ') τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Φορολογίας Προσόδων ἐν τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ, δ') ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ε') ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων. Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα δ' καὶ ε' μέλη ὁρίζονται ὑπὸ τῶν εἰκείων Ὀργανώσεων μεθ' ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ἀναπληρωτῶν. Οἱ μετασχόντες τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων δὲν δύνανται νὰ εἶναι μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων.

Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς παρίσταται, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου, ὁ ἁρμόδιος διὰ τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, συντάσσεται τὸ ἔκθεμα τῶν συζητηθησομένων ὑποθέσεων, ὅπερ ἀναρτᾶται εἰς ἐμφανὲς μέρος τοῦ καταστήματος τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰδοποιεῖται δὲ ὁ ἐνδιαφερόμενος ἢ ὁ ἀντίκλητος αὐτοῦ διὰ προσκλήσεως, κοινοποιουμένης διὰ δημοσίου ὀργάνου τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

6. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῶν παραγράφων 1, 2, 3, 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐν προκειμένῳ.

7. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποστέλλονται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁμοῦ μετὰ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου ἐπὶ ἀποδείξει ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν ἁρμόδιον Τελώνην, ὑποχρεούμενον πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

8. Ἡ πρὸς τὸν εἰσαγωγέα κοινοποίησις τῶν ἀποφάσεων γίνεται διὰ δημοσίου ὀργάνου, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν ἐκτελωνισμὸν Τελώνου, εἴτε προσωπικῶς πρὸς αὐτόν, ἂν κατοικῇ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Τελωνείου, εἴτε πρὸς τὸν ὡρισμένον πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτοῦ, ἢ ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ τοιούτου πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ Τελώνης, ἡ Φορολογικὴ Ἐπιτροπή, ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐνστάσεων καὶ ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐφέσεων δύνανται νὰ καλῶσι οἱανδήποτε ἀρχὴν ἢ φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν ἢ στοιχείων χρησίμων διὰ τὴν ἀπόφασίν των.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ 17ης Ἰανουαρίου 1949, καταργουμένου ἀπὸ τῆς αὐτῆς τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1947 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν».

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἀναπλ. τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)